

ПОКОЙНИ ПИСАТЕЛИ

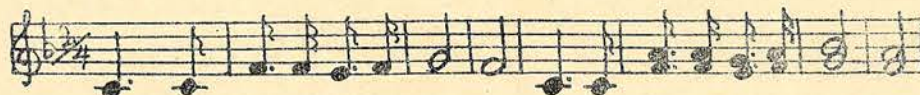
КНИГАТА

ИГРИ И ЗАБАВИ

Умѣрено

Музика: В. П. Нешевъ

АЗЪ СЪМЪ КНИ - ГА МНОГО - ЛИСТНА , МЪЛ - ЧА - ЛИ - ВА КНИГА МАЛКА.

АЗЪ НА ИСТИ - НА - ТА ЧИСТА , НА ДО - БРО - ТО СЪМЪ ВЕСТАЛ - КА.

Петко Ю. Тодоровъ

Петко е въ гр. Елена презъ 1916 год. Той бил сръдно образованъ въ гр. Тулуза, а висше въ гр. Берлинъ. Билъ е години библиотекаръ на публичната библиотека въ София. Той е книгитъ: „Идилли“, „Драма единъ томъ, който съдържа: Зидари, Самодива и Страшенъ хайдутинъ. „Не-Боряна“, Змеюва сватба“ Всичкитъ му драми сж играни въ София, както и въ България. Главенъ мотивъ въ творчеството му е селото, селното, тихото село.

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ?

Кожата на единъ възрастенъ човекъ тежи около 10 килограма. Най-високитъ облаци се намиратъ на около 3000 метра. Въ България има около 1000 кучета.

Съобщава: Тома Котевъ
Лястовичкитъ се хранятъ и летятъ, но ловятъ само търполи. Работнитъ пчели жилиятъ, но тѣхъ не нападатъ.

Една пчела въ 5 минути може да обходи единъ километъръ.

Съобщава: Тодоръ Казаковъ

Пламъ отъ вѣченъ огънь тлѣе
изподъ мойтъ пазви скрити;
миналото въ тѣхъ живѣе
и на бждещето — днитъ?

Кой ме води за ржката
въ мрачинитъ на нощта
и разкри ми на дѣдитъ
подвига на мъдростта?

Пролѣтенъ звънъ

Ясно грѣе Слънчо златенъ
въ простора необятенъ
и говори съ веселъ гласъ:
— нѣма вече студъ и мразъ.
Вижте бѣлото кокиче
и отъ клона пойно птиче
какъ ви кани съ веселъ викъ:
— Чикъ-чирикъ, чикъ-чирикъ.
Колко свѣтъ е простора,
скоро тичайте на двора,
съ буйно, весело ура
всички дружно на игра...
Ясно грѣе Слънчо златенъ
въ простора необятенъ:
— Хей дечица, хайде вънъ,
чуите пролѣтния звънъ!

Иванъ Стефановъ

— Кафето се пие отъ 100 милиона хора на земята, а аятъ — на половината, т. е. отъ 50 милиона хора.

На човѣчеството цяло
азъ съмъ паметта огромна!
На душата огледало —
азъ съмъ малка книга скромна.

— Тя, единичката безсмъртна —
най-великиятъ ни даръ —
наша скъпа родна книга,
пълна съ хубостъ и съ жаръ!

Ем. п. Димитровъ

МИСЛИ ЗА КНИГАТА

— Безъ книги въ свѣта е тъмно
и човѣшкия умъ е беденъ. Безъ
книги народитъ сж като стада
безмислени.

Викторъ Хюго

— За мене книгитъ сж по-скъпи отъ престола.

Шекспиръ

— Книгитъ сж прозорци, презъ
които душата гледа божия свѣтъ.
Къща безъ книги е все едно,
като стая безъ прозорци.

Уилсонъ

— Обичайте книгата — източникъ на знанието.

Максимъ Горки

— Домъ, въ който нѣма книги,
е подобенъ на тѣло, лишено отъ
духъ.

Цицеронъ

— Домъ безъ книга е като
денъ безъ слънце.

Дим. Бабевъ

Вземи една клечка кибритъ
и се опитай да я застоишъ на
ржкава на палтото си въ верти-
кално положение. Каквито и уси-
лия да положишъ, непослушната
кибритена клечица не-се застоява.

Ето въ що се состои работата:
Запали сжщата клечица и вед-
нага я постави върху ржкава си
така, че запалената страна да
се допре до плата и клечицата
да се сложи въ отвесно поло-
жение. Тя се застоява въ иска-
ното положение безъ да причини
дори и най-малкото изгаряне на
плата.

Съобщава: Тома Котевъ

КНИЖКА

Мъгла се спусна въ равни двори,
заклучи мойтъ прозори.
Заклучи небесата сини,
и цвѣтнокждритъ градини.
Не чувамъ гласъ на волна птичка,
азъ тука съмъ сама самичка.
Сама съсъ книжка въвъ ржцетъ,
а вънъ лудуватъ вѣтроветъ.
Ковчежи книгата разтвара,
за китна пролѣтъ ми разправя,
за сладкоухнитъ поляни,
що цѣли въ слънце сж залѣни.
И струва ми се, че мъглата
изчезва, бѣга въ планината,
че равни двори се засмиватъ,
съ тревица крѣхко се покриватъ,
че млъкватъ вѣтроветъ зимни,
води запѣватъ чудни химни.
Сама, съсъ книга въвъ ржцетъ,
презъ зимата живѣя въ лѣто.

Христо Бояджиевъ

— Ако биха хвърлили въ кра-
ката ми вѣнцитъ на всички цар-
ства на свѣта въ замѣна на
мойтъ книги и любовта ми
къмъ четенето, азъ съ презре-
ние бихъ ги отхвърлилъ.

Фенелонъ

ДОБРИ СЪРДЦА

РАЗКАЗЪ ОТЪ ОЛГА ДИМИТРОВА

гдето ми услужва. Има такива
хубави сини очички, на едно из-
мжчено отъ нѣмотия лице.

— Тогава не губи време,
Марто, иди въ Княжево, пърза-
ляй се внимателно и къмъ 6 ча-
са се върни, — каза госпожа На-
умова, като цѣлуна детето си.

На крилата на радостта Мар-
та се отправи къмъ спирката и
взе Княжевския трамвай.

Бѣше раненъ следобѣденъ
часъ, когато тя пристигна на мѣ-
стото, отъ гдето се спущаше. Са-
ма, всрѣдъ опияняващата тишина
на гората, тя бѣ тѣй щастлива.
Голѣмитъ елхови дървета покла-
сваха клоне въ знакъ на привет-
ствие.

Почна да се спуща отъ една
стрѣнина, но тѣй като Петърчо
го нѣмаше, реши да бжде благо-
разумна и продължи по шосето,
където наклона бѣше по-малкъ.
По едно време се зададе Петърчо
съ едно по-голѣмо момче.

— Добъръ день, Петърчо,
какво правишъ, цѣла седмица не
съмъ те виждала, — зарадвана
заговори Марта. — Хайде сега
съ менъ, че ако падна, да има
нѣкой съ менъ, макаръ че си
много малкъ, — се разсмѣ де-
войката, като погали бледото ли-
це на момченцето.

Марта се спусна по наклона,
а Петърчо, като преданно кученце

я следваше. Когато пъкъ се из-
качваха, тѣ разговаряха.

— Какво правятъ вашитъ,
здравы ли сж? — запита Марта.
— Мама и малкото ми брат-
че бѣха много болни, ама докто-
ра ги изцѣри, — отговори Пе-
търчо.

— За докторъ и лѣкарства
отде взехте пари? — съ детска
наивност се интересува Марта.

— Тѣ не взеха нито петаче,
знаятъ, че нѣмаме.

— Значи сж добри хора. Я ми
кажи ти, Петърчо, какъвъ трѣбва
да бжде всѣки човѣкъ?

Петърчо се замисли и каза: —
добъръ, уменъ.

— Не, не, най-важното ми от-
говори, трѣбва да вѣрва... Мар-
та не довърши.

— Въ Бога! — зарадванъ из-
вика Петърчо.

— Така, да вѣрва въ Бога, за-
щото Той е най-голѣмъ и става
това, което е по неговата воля,
— съ особенъ жаръ завърши Мая.

После се спуща още около
единъ завой се чу сигналъ отъ
автомобилъ, който съ най-голѣма
бързина профуча край изплаше-
ната Марта, която не успѣ да из-
вие скитъ и падна въ канавата,
като силно изпищѣ. Лѣвиятъ ѝ
кракъ бѣ силно пострадалъ при
това падане.

Като слисанъ стоеше Петърчо.
Безсиленъ бѣше да помогне.

Марта не преставаше да пици.
Въ малката умна главица и до-
брото сърдце на малкото селско
момче проблѣснаха две нѣща.
Бързо съблѣче горната си дреха,
която подложи подъ Марта да не
изстине на снѣга, и по скъсаната
си ризка полетѣ къмъ селото да
повика за помощъ лѣкаря.

Оказа се, че кракътъ бѣ чу-
пенъ надъ глезена. На носилка
пренесоха момчето въ дома му.
Но въпрѣки всичкитъ страшни
болки, Марта не забрави, че Пе-
търчо я спаси отъ една остра
простуда, като ѝ пошла дрехата
си и по парцалива, тънка ризка
доведе хора, които ѝ помогнаха.

По нейна молба, още на след-
ния день родителитъ ѝ изпратиха
500 лв. до родителитъ на добрия
Петърчо да му купятъ топли дрехи.

А следъ три месеца, когато кра-
кътъ на Марта оздравѣ, тя заедно
съ майка си отидоха въ Княжево
да посетятъ семейството на Трай-
ко кочава. Беднотията, която ви-
дѣха въ тѣхния домъ, сви отъ
мжка сърдцата имъ. Госпожа На-
умова предложи да взематъ Пе-
търчо да живѣе у тѣхъ, въ една
хубава таванска стая, и да се гри-
жатъ за него догдето свърши тре-
ти класъ въ града.

Богати и състрадателни, семей-
ство Наумови изпълниха единъ
християнски дългъ къмъ едно де-
те, което на дѣло бѣ доказало,
че има добро сърдце...

дъръ, пухкавъ снѣгъ падаше
небето. Покривитъ, улицитъ
градитъ побѣлѣха. Особено
иви станаха дърветата. На
ветата и елхичкитъ клончетата
изко сведоха подъ снѣжната
са. Сърдцата на безгрижнитъ
весело затупѣха. Тѣ шумно
шейничкитъ. По заруменѣ-
имъ лица снѣжинкитъ се
по стопяваха.

Марта Наумова, ученичка отъ
класъ въ нѣмското учили-
ще, весело гледаше презъ про-
ста.

— Мамичко, отъ снощи вали
въ хубавъ снѣгъ и сигуръ
шосето между Бояна и Кня-
жево има вече доста дебела по-
ка за ски. Днесъ е сжбота,
име училище следъ обѣдъ,
и те, пустни ме да ида да се
въляямъ два часа на ски, —
викала Марта своята майка.

— Боя се, мое дете, да те
уцямъ сама. По шосето има
автомобили, а ти си още начина-
ща, — съ явно безпокойство
заговорѣше майката.

— Не се тревожи, мамо, ще
е пазя, пъкъ тамъ вече четири
жти намирамъ малкия Петърчо,
ой ми помага, носи ми скитъ,
когато се качвамъ къмъ боровата
гора. Много добро дете е този
Петърчо Трайковъ. Той е въ че-
върто отдѣление, ималъ сестриче
въ първо и братче на петъ го-
дини. Баща му билъ ковачъ, май-
ката работила чужда работа. Мно-
го сж бедни и колко се радва на
дѣветата, които му давамъ, за-